

[Hans Rasmussen.]

her i den danske Rigsdag. Jeg havde gerne set, at denne Beslutning kunde være enstemmig, men naar jeg erindrer de Synspunkter, som fra en enkelt Gruppens Side kom frem, da vi behandlede Spørgsmaalet om Toldvaabenhvilen, indser jeg, at der vel ikke kan være meget Haab om, at vi kan følges ad i den foreliggende Sag. Det skulde glæde mig meget, om det kunde ske, thi med saa meget større Virkning vilde Vedtagelsen kunne fremtræde ogsaa udadtil.

I Anledning af de korte Bemærkninger, den højtærede Udenrigsminister fremsatte om Vareudvekslingen med Tyskland og andre Lande, vil jeg gerne sige, at jeg vilde have sat Pris paa, om den højtærede Minister havde benyttet den Lejlighed, her foreligger, til at give en mere talmæssig Fremstilling f. Eks. af Resultaterne med Hensyn til Kvægdulførselen til Tyskland i det nu afsluttede Aar. Ligeledes vilde jeg sætte Pris paa, om den højtærede Minister maatte se sig i Stand til at sige et Par Ord om Regeringens Opfattelse med Hensyn til Mulighederne af en eventuel yderligere Udvikelse af Tysklands Told paa Smør, der jo er et Omraade, der ganske naturligt beskæftiger mange Sind. Naar den højtærede Minister nævnte den udmærkede Omstændighed, at Danmark i den senere Tid har været i Stand til at faa Erstatning for Nedgangen i Udførselen af Kvæg til Tyskland gennem Udførsel af levende Kvæg til Belgien, vilde jeg sætte Pris paa, om den højtærede Minister var i Stand til f. Eks. at antyde noget om, hvorvidt der kan være Haab for Danmark om at faa nogen Erstatning for det Antal, man kommer til at miste i Udførselen i den Tid, denne er standset, om der muligt kan være Tale om at indvinde nogen Erstatning gennem en forøget Udførsel, naar nu denne Standsning løber til Ende — jeg haaber ikke, Standsningen skal blive af lang Varighed.

I øvrigt skal jeg blot til Slutning udtale min Glæde over det Initiativ, som Regeringen ved forskellige Lejligheder har vist i Henseende til at skaffe Danmark øgede Afsetningsomraader. Jeg vil gerne udtale Forvisningen om, at Regeringen paa dette Felt stadig vil være paa Færde og villig til i Forening med Erhvervsorganisationernes Tillidsmænd at fremskaffe de bedst mulige Resultater paa disse for vort Land saa uhyre vigtige Omraader.

Moltesen: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige fuldkommen Tilslutning til dette Forslag til Rigsdagsbeslutning, et Forslag,

der falder helt i Traad med det Standpunkt, som mit Parti har haft baade paa det økonomiske Omraade og, om jeg saa maa sige, paa det ydrepolitiske: denne nøjere Sammenslutning af de nordiske Stater og de Stater, der nu har sluttet sig til denne Gruppering, Holland og Belgien. Paa dette Omraade er mit Parti klar til at følge samme Linie som Luxembourg, selv om vi paa andre Omraader ikke, saaledes som andre Partier i denne Sal, just mener, at vi kan følge dette Land.

Den højtærede Udenrigsminister har gennemgaaet den historiske Side af Sagen. Det, der er det interessante her, er, at dette er et lille Lyspunkt i meget Mørke. Ved det nylig afsluttede Møde i Folkeforbundets Kommission i Genève om europæisk Samvirken holdt de hollandske Konservatives ledende Mand, Statsminister Collijn — han, der er gaaet i Brechen for Frihandelen — Hovedtalen, og det var en Tale af ret tragisk Karakter. Han gennemgik den historiske Udvikling fra 1927 til nu og viste, at alle disse smukke Beslutninger, man havde samlet sig om i Genève, var endt i saa godt som ingenting. Han gjorde opmærksom paa, at naar Udenrigsministrene samles i Genève, er de fyldte af *l'esprit de Genève*, af Genève's Aand, Forligelsens, Samarbejdets Aand, men naar de kommer hjem, har de deres Handelsministre at kæmpe mod, disse Handelsministre, som maa varetage hvert enkelt Lands Tarv. Der kommer der en uforligelig Modsætning, og hidtil har Handelsministrene været stærkere end Udenrigsministrene. Han saa deri en uhyre stor Ulykke for Europas Fremtid og manede Udenrigsministrene til, naar de kom hjem, da ikke at vige saa stærkt for deres Handelsministre. Overfor dette blev der saa fra en anden Side, af den jugoslaviske Udenrigsminister, gjort gældende: Ja, men hjemme har vi at varetage vort Lands Interesser først og fremmest; hvad kan det nytte, at Europa muligvis vil komme til at leve en Gang i Fremtiden, naar mit Land maa dø forinden? Det er altid saadan: man mødes der-nede i denne — om jeg saa maa sige — høje, rene Alpeluft, hvor man samles om Ideerne, men naar man kommer hjem, saa har man Vanskelighederne. Men fordi man har disse Vanskeligheder hjemme, giver man jo ikke op; fordi man maa give efter for den øjeblikkelige, noget haardkogte dagligdags Egoisme, opgiver man ikke Troen paa, at den velforstaaede Egoisme i Virkeligheden er den, som ser længere ud i Fremtiden. Det er dette, der er noget af i det Forslag til Rigsdagsbeslutning, der her foreligger,